

Anna Łosowska, *Michna Edward Marian (1925–2008)*
[w:] Tekstowa kartoteka osobowa przemyslan, pod red.
Anny Siciak, na stronie Przemyskiej Biblioteki Publicz-
nej

MICHNA Edward Marian (1925–2008), profesor
UMCS

Ur. 13 października 1925 r. w Przemyśle jako syn Adama i Marii z d. Wróbel. Ukończył szkołę powszechną w 1937 r. i rozpoczął naukę w gimnazjum im. J. Słowackiego. Po zaliczeniu dwóch lat kontynuował naukę w Państwowym Gimnazjum Handlowym, a następnie w fachowej Szkole Handlowej w Przemyśle. W 1943 r. został wywieziony na przymusowe roboty do majątku Zillingdorf k. Wiener Neustadt w Austrii, gdzie przebywał do lutego 1944. Przyłapany na kolportażu ulotek antyhitlerowskich został osadzony w obozie karnym w Lanzendorf k. Wiednia i skierowany do pracy w tamtejszych kamieniołomach. Ostatni rok wojny przepracował w fabryce samolotów w Wiener Neustadt oraz w okolicznych majątkach ziemskich. Do Przemyśla wrócił w maju 1945 r. i od razu podjął naukę w Państwowym Koedukacyjnym Liceum Pedagogicznym w Przemyśle. Egzamin dojrzałości złożył 26 czerwca 1946, a 24 września tego roku wpisał się na Wydział Matematyczno-Przyrodniczy Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie, podejmując studia w zakresie geografii. Od tej pory związał swoje życie zawodowe i osobiste z Lublinem.

Jeszcze w trakcie studiów podjął pracę w charakterze zastępcy asystenta w Katedrze Etnografii i Etnologii. Po ukończeniu studiów w 1951 r. pracował początkowo jako laborant, a następnie asystent w

Katedrze Meteorologii i Klimatologii Wydziału Biologii i Nauk o Ziemi. Pracował na tym Wydziale, uzyskując wszystkie stopnie kariery naukowej, aż do chwili przejścia na rentę inwalidzką w 1984 r. Oprócz pracy naukowej angażował się w życie uczelni pełniąc liczne funkcje organizacyjne. Był kierownikiem Zakładu Meteorologii i Klimatologii, dwukrotnie dyrektorem Instytutu Nauk o Ziemi, prorektorem uczelni oraz kierownikiem Obserwatorium Meteorologicznego UMCS.

Miasto rodzinne i region, z którego pochodził, były obecne w jego badaniach naukowych. W latach 1955–1964 prowadził badania ewaporometryczne w dolinie Sanu i Bieszczadach. Ich efektem była rozprawa doktorska „Badania nad mikroklimatem doliny Sanu” przedstawiona i obroniona w r. 1959. Pięć lat później habilitował się na podstawie pracy „Pomiary parowania wzdłuż profili poprzecznych doliny Sanu (w okolicy Przemyśla)”. Zagadnieniom klimatu Przemyśla i okolic poświęcił jeszcze kilka prac, m.in. *Zachmurzenie Przemyśla* (1957), *Parowanie dzienne i nocne w Przemyślu* (1964), *Klimat Rzeszowa (w zarysie)* (1967), *Klimat Przemyśla* (1967), *O opadach atmosferycznych Bieszczadów Sanoku* (1968), *Zarys klimatu Bieszczadów Zachodnich* (1972), *Temperatura ekwiwalentna w Przemyślu* (1969) i wiele pomniejszych artykułów. Wykonał też opracowania na zamówienie instytucji planowania przestrzennego (nieprzeznaczone do druku), m.in. „Studium programowo-urbanistyczne Ośrodka Przemyślu Maszynowego w Przemyślu”, studium klimatyczne „Warunki klimatyczne Bieszczadów Zachodnich” przygotowane dla potrzeb Pracowni Urbanistycznej w Ustrzykach Dolnych czy

„Mapa bonitacyjno-klimatyczna miasta Przemyśla” zlecona przez Biuro Urbanistyki i Architektury WRN w Rzeszowie. Koordynował prace magistrantów poświęcone uzdrowiskom południowo-wschodniej Polski.

W uznaniu zasług otrzymał Srebrny i Złoty Krzyż Zasługi, Krzyż Kawalerski i Krzyż Wielki Orderu Odrodzenia Polski, a także liczne odznaczenia mniejszej rangi, Medal KEN, Zasłużony dla Lublina i Lubelszczyzny, zasłużony dla Województwa Rzeszowskiego i inne.

Ze związku z żoną Teresą miał córkę Dorotę. Ciężka choroba uniemożliwiła mu dalszą pracę naukową, wymagającą przecież pełnej sprawności fizycznej. Mimo renty inwalidzkiej nie przestawał bywać na Uczelni. Działal w licznych towarzystwach naukowych.

Zmarł 27 czerwca 2008 w wieku 82 lat. Został pochowany na cmentarzu przy ul. Lipowej w Lublinie.

Bibliografia:

Archiwum UMCS, Akta prof. E. Michny, sygn. K 6679, K 49/27, K 62/141, B 64/14.

Uziak S., *Pamięci Przyjaciela Profesora Edwarda Michny*, „Wiadomości Uniwersyteckie” 2008, nr 7, s. 23-24.